

Ιδιοκτήτης και 'Αρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 252—ΤΟΜ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευή 24 'Απριλίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οί νέοι συνδρομηταί του «Βρετανικού 'Αστέρος» οί γενόμενοι από την 20 'Απριλίου παρόντος έτους λαμβάνουν δωρεάν δεδεμένον τον «Βρετανικόν 'Αστέρα» των 25 μηνών δηλ. από της έναρξώς του 20 'Οκτωβρίου 1891 μέχρι 20 'Απριλίου 1892, επίσης και τους πέντε τόμους των «Νόθων Τέκνων», θέλουσι δέ λάβει δωρεάν και τους επίλοιπους τέσσαρας τόμους των Νόθων Τέκνων, όταν δημοσιευθώσιν.

Η συνδρομή προπληρωτέα δι' επιταγής προς τον κ. Στέφανον Ξένον δραχμάς δια τό έσωτερικόν, τριάκοντα πλέον των ταχυδρομικῶν τριῶν καί ἡμισυ δραχμῶν, δια τό έξωτερικόν δραχ. 45 χρυσῶς πλέον των ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσῶς 5. Η συνδρομή των νέων συνδρομητῶν ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρώσων τῆς συνδρομῆς των διαρκεί δέ δώδεκα μήνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καί ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑτησίᾳ δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Ἀπό τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 'Απριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτῆς κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βρετανικῆς 'Αστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

Ὅδος Προαστείου ἀριθ. 8.

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ε΄.

Λαετῆς Πρωτευούσης καί τῆς Ἀττικῆς.

Ἐπειδὴ ἔχεις ἀνάγκην ἀφθόνου νεροῦ καί νεροῦ διὰ τὰς μεγάλας ἀνάγκας σου, τὴν ὑγείαν σου καί τὴν ἐξοχέτευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν σου, καί ἐπειδὴ οὔτε ὁ Δῆμος, οὔτε ἡ Κυβέρνησις δύνανται νὰ σέ τό δώσουν, διότι ἀμφοτέροι δὲν ἔχουσι τὰ ἀπαιτούμενα μεγάλα εἰς τοῦτο κεφάλαια, ὄντες ἀμφοτέροι καταχρεωμένοι, ἐπειδὴ δὲ τὰ κεφάλαια τῶν καλουμένων πλουσιῶν καί χρηματιστῶν τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ψευτοχάρτα καί ψευτοκεφάλαια διὰ τὰ τοιαῦτα κολοσσαῖα ἔργα συνοδευόμενα καί ἀπὸ τὴν παχείαν ἀμάθειαν καί ἀγυρτείαν, καί μόνον θὰ γαλάσουν τὴν ἐπιχείρησιν, ἢ θὰ τὴν κακορτιάσουν ὅπως γείνη ἐπιζήμιος πρὸς τοὺς μετόχους τῆς καί ἀτελείωτος ὅπως ἔκαμαν ἀπαντὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιχειρήματα παρ' αὐτῶν ἔργα, γίνεται καταφανές ὅτι καί αἱ μέλλουσαι Κυβερνήσεις καί οἱ Δῆμοι πρέπει νὰ κάμουν θυσίας ὅπως φέρωσι τό νερό καί προλάβωσι τὰς ἐπιδημίας.

Ἐάν τοῦτο ἀναπόρευκτον, τότε πρὸς σέ λαε ψηφοφόρε τῆς Ἀττικῆς ἐναπομένει νὰ πληροφορηθῆς ὅτι καταγίνομαι, ἀφ' ἑνὸς αἱ θυσίαι αὐταὶ νὰ εἶνε αἱ μικρότεραι τοῦ κόσμου, ἀφ' ἑτέρου οὐ μόνον ἡ ἐπιχείρησις πραγματοποιηθῆ, ἀλλὰ νὰ γείνη ταχέως καί ἡ στερεωτέρα ὅπως τάχιστα ἀνακουρισθῆς ἐκ τῶν φόβων καί ὑποψιῶν σου καί ἐκ τῆς σκληρᾶς καί θερμῆς βλάβης θέσεώς σου. Τοῦτο θὰ τὸ ἐννοήσῃς καλλίτερον ἐκ τῆς πρὸς με ἐπιστολῆς τοῦ συνταγματάρχου Τζούρτζ, τῆς 12 Νοεμβρίου π. ε. ἧς εἰλικρινῶς καί μαθηματικῶς σὲ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ παράγραφος (β) τοῦ ἀρθροῦ ΙV τῆς συμβάσεως περιέχουσα τὴν ἐγγύτησιν ἐκ μέρους τῶν δύο Δημῶν Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς καί κυβερνήσεως ἀ-

νεροχόμενῃν εἰς 43,800 λίρας ἑτησίως εἶνε ἡ εὐθυνωτέρα καί καλλίτερα.

Πάσας τὰς ἐπιστολάς τῶν κ. Κλέμινσον καί Τζούρτζ παρέδιδον πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν Ζαίμην ἀδεία αὐτῶν ὅπως τὰς ἀναγνώσκῃ καθ' ὅτι ἡ ἐξοχότης του γνωρίζει τὴν ἀγγλικήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί γράφει ὁ εἰρημένος Συνταγματάρχης σχετικῶς τοῦ φόρου τοῦ ὕδατος τὸν ὁποῖον ἡ Ἐταιρία των θὰ θέσῃ νὰ πληρώνησιν σὺ ψηφοφόρε Λαε.

Ἀγαπητέ μοι κύριε Στέφανε Ξένε.

Χαίρω πολὺ ὅτι ἐδώσατέ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολήν μου εἰς τὴν ἐξοχότητά του κ. Ζαίμην ὅπως τὴν ἀναγνώσῃ. Ἡ συνήθεια μου ὑπῆρξε πάντοτε τοιαύτη ὅσακις διαπραγματεύομαι ἐπιχειρήσιν σινὰ με τὰς Κυβερνήσεις, νὰ παίζω τὸν πτόγον με ἀνοικτὰ χερσὶὰ ἐπὶ τῆς προπέτης καί με καλήν πίστιν. Τὸ αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω καί εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶσθε ἐλεύθερος νὰ δείκνυτε ὅλας τὰς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολάς μου πρὸς τὸν κ. Ζαίμην.

Τώρα ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ὑπενημιώσω ὅτι εἶπα πρὸς τὴν ἐξοχότητά σου ἀδ' ἐπιθυμῶ ἐγγύτησιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀληθῶς ἀλλὰ διὰ τῶν λόγων τούτων ἐνόουν ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ οὐδεμίαν ἐγγύτησιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὰ ὑδραυλικά ταῦτα ἔργα καί τὸ ὁποῖον θὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἐκδίδοντες μετοχὰς, δηλ. ἐγγύτησιν τοιαύτην ὅταν περιέχει τὸ σχέδιον τῆς Στυμαλίας, δι' οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῆ νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Χρηματιστηρίου πρακτικῶς ὡς

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΙΔΙΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΥΟΥΣ

ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιε

Έν αληθές δράμα

χωρικοί εις τας ερωτήσεις του μεθ' ηττονος σταθεροτάτος και μετά φωνής άλλιας.

Έν τή νήσω τής Ουάιτ ότε μετεβην μετά των φίλων του Συνταγματάρχου εις τήν άλεια, ούτος διεήθη τάς νύκτας μετά σου έν τή κλίνη μου. εισηρχετο δε εις τόν καιτόνα μου όσάκις εξηρχόμην εις τόν περιπατόν και σύ έπροσποιεσαι ότι έπασχεις εξ ημικρανείας. . . δύνασαι ν' άρνηθής τούτο;

Η Άννη Κίερμαν διεβεβαιώθη τό νύν ότι ό έραστής αύτης έγνώριζε δι' άγνώστου αύτῆ ύποκειμένου περισσότερα και βεβαιότερα ή ότι κατ' άρχάς ύπέθεσεν, άλλ' ήτο εξ εκείνων των γυναικών αίτινες και έπαιτοφόρα άν συναλαμβάνοντο ήθελον πάλιν άρνηθῆ τήν αλήθειαν και διαμαρτυρηθῆ κατά τῆς άφωτιστής ΓΑΝΙ ΔΙΔΕΤΙ ή πείρα άπέδειξε πρὸς ταύτην ότι ό έρών άνθρ τσοσούτον είνε άποτετυφλωμένος ώστε ή έπιμονή άρνήσις πρὸς τούτον έστι γλυκεία πρόφασις και άπόδειξις όπως πεισθῆ ότι τά φαινόμενα έδειξαν ταύτην ένοχον αλήθως; όμως τοιαύτη δέν ήτο.

Μά τόν Ύψιστον είνε ό μέγιστος των όνων όπου ποτέ άπήνησα έκραξεν. Είτα δε μετά γελωτός κραμβού έγκαγγάζουσα εις τόν άρρυγγα αύτης φθόγγους τινάς γελωτός ού φυσικού, ή ήθοποιός προσέθεσεν. . .

— Άν πάσαι αί κατ' έμού κατηγορίαι είνε τοιαύται πολύ ταχέως δύναμαι νά σε άποδείξω ότι είνε σικωφαντίαι. Οί άπαρηγήσαι ή Συνταγματάρχης Καραδόκ νά έλθῃ μεθ' ύμων εις τήν νήσον τής Ουάιτ και ένώπιον πάντων και πάσων των ύπηρετών και ύπηρετριών όμολογήσῃ άν ποτέ έν τή άπουσία σου ήγγιξε τήν χείρα μου. πάλι μάλλον νά είθελθῃ έν τῷ καιτόνι μου. . . πλὴν προσέξον καλά άν με άναγκάσῃ νά τιθῶ εις τήν πολυθήκην άδελόν ταύτην δοκιμασίαν ποτέ πλέον δέν θά σε έμιλήσω θά χάσῃς δε τήν καλύτεράν και είλεμνεστέραν φίλην ήν ποτέ οίείχες εις τόν κόσμον ταύτάν. Έλθε μετὰ φωνής συγκεινημένης ή Άννη Κίερμαν και στρέψασα τά νύκτα φέρουσα τά ρινόμακτρον εις τούς όφθαλμούς έροίθη επί μιαν άναπαυτικήν έδρα.

Δέν πρόκειται άν πλέον τίς θά επανιδῆ τόν έτερον διότι και ή άπόφασις ή ιδική μου είνε στερεά νά διαχωρισθώμεν. . . Ιδού ή άδεία του γάμου εις τό πῦρ δεινός, τήν φυσιογνωμίαν έπει είπτων ταύτην εις τήν έστίαν, πρόκειται περί τῆς αλήθείας των κατηγοριών ταύτων και άντι νά τρεχώμεν εις τήν νήσον τής Ουάιτ και εγειρωμέν σκανδάλον έντός ένός θενοδοχείου, δύναμεθα ραδιώτερα τώρα άμείως άπόψε νά με άποδείξῃς άν έπιθυμῆς, ότι είσαι άθώα των κατηγοριών ταύτων.

Τίνι! τούτοι ούτε τά όμματα επί του πυροπολυμένου παπύρου καταδεχθείσα νά στοείψῃ αύτη έπει μ' όλόν ότι ιδάμαι ύπεράνω ύποψιών μ' όλόν ότι έχω έλαφράν συνειδήσιν, και κηθάνομαι άθώα είμαι έτόιμη νά κάρω ότι έπιθυμῆς άρκεί νά πεισθῆς ότι αλήθως είμαι τοιαύτη προσέθεσεν.

Έπιθυμῶ νά με παρακολούθησῃς εις τήν όδόν Όξεντεν εις τόν οίκον εκείνον. τῆς άτιμίας ένώ έπῆγες και διεήλθες μέαν και έπέκεινα. ώραν μετά

του Συνταγματάρχου Καραδόκ τήν παρελθούσαν έβδομάδα ότε μ' έπλάσας τόν μύθον του θανάτου τῆς γράκις Μέρδικ και θέλεις ιδῆ άν ή διατηρούσα τούτον προμηθευτής δέν θέλει διαβεβαιώσῃ ότι σε γνωρίζει και ότι οι λόγοι μου είνε αλήθεις. Έκείθεν θά σε οδηγῆσω εις τόν κ. Ουάιτγονθ τά δωμάτια τῆς Old Bond Street νά διαβεβαιώσῃ ότι τόν άπέσπασες εκ τῆς οικογενείας του, είχες σχέσεις μετά τούτου τόν εξηπάτησας και ήγγράσας τά κτήματα ταύτα και τούς άδάμηντάς σου με συναλλαγματα άτινα έτι δέν έπληρωθῆσαν. θά σε οδηγῆσω εις τόν οίκον του Ουίγκρου Πρίγγετος Βαθυπέτρον τόν όπιοανέπισκέπτεσά και εις τόν παρὰ τούς κήτους του Κίου μικρόν οίκον έν ώ συναπατάς συχνά τόν Δούκ Π.

Ο σωρός των αληθιων τούτων κατέπεσεν επί των ότων τῆς Θαίδος ως ή άλληλοχοι πυροκρατήσεις πολλών μυθροβόλων. Τά δάκρυα άπέξηράνθησαν διά μιαν άνετινάχθη επί των κνημών τῆς, έντός του λάρυγγος έβορβορήσεν ήχο, άγριος και ριψάσα τούς δύο βραχιόνάς τῆς ύψηλά, μάλλον ως άρακτος ή άνθρωπιαν έν εκ του στήθους τῆς βαθύν έρριψε δεύτερον άρρυμόν. Κατεβίβασον τάς δύο παλάμας επί των ότων και έκλεισε ταύτα διά θλίψως ως δήθεν δέν έπέθυμαι περισσότερα ν' άκούῃ. Έρριβη και ήγέρθη και πάλιν εκάθισεν επί του καθίσματος άρρήμων πλὴν συστρέφουσα διά πολλών άγριων μορφασμών τά όρατά χαρακτηριστικά του προσώπου τῆς. Ένομιζέτο ότι δέν ήτο ή αύτή γυνή.

Ο κ. Σκοπελιδής δέν ήδύνατο νά έννοήσῃ άν τούτο ήτο εκ τῆς άηδίας μεθ' ής ήκούσθη τά τοιαύτα ή έπιβεβαιώσῃ ότι ούδέν ψεύδος ύπῆρχεν εις τούς λόγους του.

Σιγή βαθυτάτη διεδέχθη διά πολλάς στιγμάς τό δωμάτιον εκείνο, ό ήρωας ήμων έξεθύμανεν ως λέγει ό λόγος. Προσέγγισε τό μάκρονον τῆς έστίας έπακούμισε τούς δύο άγκύνας του ένεταρίσασε τήν κεφαλήν εις τάς παλάμας και έβυθίσθη εις σκληρούς συλλογισμούς.

Η θέσις του ήτο βρον έκείνη τῆς ψευδοβαρόνης δεινῆ. Τό νά πείσῃ τίς εκ του ύψους τῆς έπακρου εύδαιμονίας διά μιαν εις τάς βασάνους ένός ζωντανού Ταστάρου δέν ήτο θέσις έν ή πῆξ νοῦς και πάσα καρδιά ήδύνατο ραδιώς νά άνθέρῃ, πρὸ πάντων δε μια βαθύς έρώσα καρδιά εμπλεως ύπερηφανίας τύφου, φιλοδοξίας, φιλοτιμίας, και εξαγριαθείσης ζήλοτυτίας.

Η Ψευδοβαρόνη έλαβε καιρόν νά συλλογισθῆ έπαρητήρησε τήν θέσιν του, έννοει τήν θλίψιν του ώφειλεν ή πάντα νά όμολογήσῃ, δηλ. νά εξηγήσῃ τά συμβάντα ως αλήθως είχον, και τά δικαιολογήσῃ και ζητήσῃ τό έλεός του ή τά πάντα ήρωϊκάς, άρνηθῆ δέεπουσα τῆς άμοιβολίας τάς ώφειλίας. Η νέα αύτη γυνή εις τάς άποφάσεις τῆς ήτο χαλκῷ και θητικωτέρα του άνδρός, έγνώριζε δε τούς άνδρας περισσότερον ή ούτοι γνωρίζουν έαυτούς.

Εξηπάτηθη υπό πολλών, δέν έπίστευεν εις τούς λόγους των, εις τάς ύποσχέσεις των, εις τόν έρωτά των και έγνώριζεν ότι οι διάκοντες τήν φίλιαν τῆς ήθελον μόνον τό ώραϊον σώμα τῆς και μικρά έφρόντιον περί του μέλλοντός τῆς. Άλλ' εις τόν ήρωα ήμων εύρεν άγαθωτέρα ψυχῆν έντιμότητα εις τῆς ύποσχέσεις του και μεγαλοδωρίαν μείζονα τῆς του Δουκ Π. . . . Καλλίστα έπληροποιήθη υπό τῆς κ. Άμβροσίου ότι ήτο πενέστατος και ότι όλόκληρος ή περιουσία του συνίστατο εις τό ποσόν των χρημάτων ό έκέρδισεν εις τά χαοτικά. Έδοσεν πρὸς ταύτην δύο χιλιάδας λίρας, ότε έγνώριζεν ότι δέν ήτο ή άπλή άπηρετρια, και τό ποσόν ταύτο ήτο ή βάση του νύν μεγαλείου τῆς. Ο Δούξ ό έχων άνω των εκατό πεντήκοντα χιλιάδων στεργίνων εισόδημα έδωσε περισσότερα μέν άλλά τά έδοσεν υπό τάς έντυπώσεις ότι ήτο ή ίδια πλουσία, κυρία τάξως ύψηλῆς, γυνή έντιμος θυγάτηρ πλουσίου και συζυγος διακεκριμένου άνδρός, τούτέστι τάς έδοσεν έχων τήν φαντασίαν πεπυρωμένην ότι κατέκτησεν νύμφην τῆς έλλην. μυθολογίας. Αν έγνώριζεν ότι ήτο ταπεινῆς καταγωγῆς άπλή θεραπεινίς μετά τήν κόρησιν του πάθους του ήθελε τῆς δώσει έσως μόνον πεντήκοντα ή εκατό τό πολύ λίρας και μικρόν φροντίσῃ νά διαμείνῃ περισσότερον έν τῆ συναναστροφῆ τῆς.

Αί έταίραι αί συχνά μεταλλάσσουσαι άγκύλας αί εκ φύσεως άγχινοες και διά σατανικής εύφύιας άρι-

(άκολουθεῖ.)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΑΘΟΝ

Αλληγορική και παραβολική εικὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ελλάδος.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ'

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης

ρηθῶσι τάς τοιαύτας παρανομίας, τούς τοιοῦτους έκτροματισμούς τῆς Δικαιοσύνης θά μες συνοδεύσουν. Έάν δε ό κ. Πρωθυπουργός δέν δώσει άκρόασιν εις τούς λόγους μας τότε λύομεν τό ζήτημα έν τῆ Βουλῆ άπόψε. . . Έλθετε κύριοι.

Ταῦτα δε έντονωτέρου τόνου είπεν εύερέβιστος θερμοκέφαλος νεαρός βουλευτής εξ εκείνων οίτινες κατὰ τήν παροιμίαν ρίπτουσι τήν ζώνην των διά καυγάν και οίτινες διά του τοιοῦτου τρόπου των γενόμενοι γνωστοί επιβάλλοντες πρὸς τούς ύποχωρούντας διότι ού-οι άποφεύγουσι νά χρηγησασιν εις αύτούς τήν εύκαιρίαν προσβολῆς.

Ένθ οι τοιοῦτοι σοφισται άντιπρόσωποι διευθύνοντο πρὸς τήν θύραν ό γενικός γραμματεῦς έκραξε.

— Σταθῆτε παρακαλῶ. . . . μά κύριοι βουλευταί.

Κύριοι άντιπρόσωποι ποίος ποτέ έφαντάσθηκα τό έλάχιστον νά σας προσβάλῃ; Κυρίως έγώ, όστις τόσον εκτιμῶ και ύποληπτοῦμαι εκαστον ύμῶν, όστις διατρέφω φίλιαν προσωπικήν με τούς πλείστους ύμῶν, ... Είμαι ταπεινός ύπηρέτης σας! τί έπιθυμείτε; νά συστήσω διά χάριτα τόν κύριον Λαζομπήκτην και τόν κ. Παλουκόωλον. Μάλιστα! άλλ' όπως έχω μίαν λαβήν γραφέτε μοι έδῶ μίαν σύντομον αίτησιν και ύπογράφετε τήν όσοι τούς συνιστάτε διά χάριτα όπως ό κύριος ύπουργός τήν παρουσιάσῃ πρὸς τήν Α. μεγαλειότητα και τό πρῶγμα είνε τετελεσμένον Όσον διά τόν νεαρόν Χατζῆ-Μητροπολίτην ιδού έγώ γράφω δύο λόγους πρὸς τόν κύριον Εισαγγελέα των Πρωτοδικῶν και έχετε νά τόν ιδῆτε οι ίδιοι διά τά περίπλευν.

Λαβών τόν κάλαμον έγραψε τούς έπομένους λόγους ό γενικός γραμματεῦς.

Κυρίε Εισαγγελεῦ των Πρωτοδικῶν Μενέλαε Είλωτιδίη

Αάγκη πολιτικῶν λόγων, και λόγων σπουδαιοτάτων του ύπουργείου επιβάλλουσι νά συμμορφώθητε καθ' όλα και έντελῶς με τήν αίτησιν του κυρίου Έκτωρος Κρομμυδοπούλου, βουλευτου τῆς Εύανθίας.

Ο γεν. γραμ. του ύπουργείου τῆς Δικαιοσύνης Αίας Υποδουλιδῆς

— Ιδού είσθε εύχαριστημένοι κύριοι;

— Πολύ εύχαριστημένοι κύριε γενικέ γραμματεῦ! είσθε μοναδικός άνθρωπος του καθήκοντος. . . είσθε θαυμάσιος άνθρωπος! βλέπετε και ήμεεις δέν κάμνομεν άλλο ή τό καθήκον μας.

— Μά τί άδελφε θά μαλώσωμεν διά τοιαύτα μικρά πράγματα; νά ή ώρα. . . τώρα θά σας παρακαλέσω νά μοι έπιτρέψῃτε νά ιδῶ τινάς άλλους κυρίους οίτινες περιμένουν εις τό άλλο δωμάτιον.

— Έχει δίκαιον ό κ. Γενικός Γραμματεῦς πάμει άρεκτά τόν εξαλίσαμεν. . . . Άς πηγαίνωμεν.

— Κυρά Εύρωπη πριν τούς παρακολουθήσωμεν παρατηρήσατε καλῶς τήν νεαν ομάδα των άγιων εισερχομένων όκτώ πατέρων του έθνους. Έρχονται και ούτοι με τούς καταλόγους των και μετά νεών παραλόγων παρανόμων και καταστρεπτικῶν απαιτήσεων, παύσεων, μεταθέσεων, προβιασμών, και αύξήσεων μισθῶν των ύπαλλήλων, θά άναχωρήσουν οι μὲν έπιτευξάμενοι τούς σκοπούς των οι, δε λαβόντες τήν ύπόσχεσιν και τόν λόγον τῆς τιμῆς του

(άκολουθεῖ)